

[Sigsgaard.]

simpelt hen er tilskud til store danske erhvervsvirksomheder betalt af skatteyderne. Om de også tilslutter sig den sidste betragtning, fremgår ikke, og det er jeg måske knap så sikker på. Men vi kan i hvert fald tilslutte os de ændringsforslag, som de to partier har fremsat om, at §§ 7, 8 og 9 udgår af lovforslaget.

Men vi ville også godt, hvad det punkt angår — og det er jo et ret væsentligt punkt — vide, om en eventuel socialdemokratisk regering vil lade kaffefonden eksistere uændret, indtil loven skal revideres i 1974-75, eller om den vil afskaffe kaffefonden eller ændre den, altså tage konsekvensen af det standpunkt, som den nu har lagt frem i betænkningen. Det kan da være, vi kan få en kommentar til det spørgsmål.

I øvrigt var det meget spændende at høre hr. Per Federspiel motivere, hvorfor venstre ville stemme imod disse ændringsforslag, bl. a. forslaget om den kaffefond, som man altså selv var modstander af i sin tid, men som man nu vil mobilisere alle sine stemmer på at opretholde. Mon ikke den egentlige årsag skulle være, at man nu har opdaget, at her er et ud fra venstres synspunkt glimrende eksempel på, hvordan man kan få de danske skatteydere til at betale tilskud til det store erhvervsliv, for det er jo det, der sker via kaffefonden? Derfor har man ændret standpunkt. I øvrigt var det vel i sin tid svært at gå ind for denne kaffefond, for så vidt jeg erindrer, var det hr. Westerby's forslag, og på det tidspunkt var der måske nogle følelsesmæssige forhold, der gjorde det vanskeligt for venstre at tilslutte sig et forslag fra hr. Westerby. Men det ved jeg ikke, det kom hr. Per Federspiel heller ikke ind på.

Endelig en detalje. Udvalget vil så gerne have charterrejser til u-landene; det bliver fremhævet, næsten hver gang der skrives noget herhjemme om u-landsforhold, som om man tror, at det løser nogle problemer. Jeg var glad for, at hr. Niels Matthiasen åbenbart også efterhånden var blevet betænkelig ved denne form for u-landsbistand. Jeg er ganske enig med ham i, at det antagelig vil gavne Spies og Tjæreborg. Om det også vil gavne u-landene, er derimod tvivlsomt.

Udvalget vil også tage stemmeretten fra

de folketingsmedlemmer, der er medlem af u-landsrådet, og det kan man roligt gøre, for blandt de mange rådsmedlemmer, der ikke gider møde op til de halvårlige møder, indtager folketingsmedlemmerne en lidet flatterende førsteplads. Det er yderst sjældent, der har været mere end 2-3 folketingsmedlemmer til stede ud af de 6-7, der er medlemmer, så der sker ikke alverden ved, at de nu mister stemmeretten.

Men udvalget ser åbenbart gerne, at rådet bliver lidt mere føjeligt. Det har behandlet en lang række resolutionsforslag i de sidste år og har også vedtaget nogle af dem. Jeg har i øvrigt stillet forslag om nogle af de resolutioner, også om et par af dem, der er blevet vedtaget. Om man så får ret til det i fremtiden som folketingsmedlem, står der ikke rigtig noget om i betænkningen. Vi ved, at stærke kræfter i det udvalg, der har siddet og arbejdet med forslaget her, vil nedlægge rådet, men det ønske er først kommet frem, efter at rådet har fået lidt mæle. Dengang rådet bare sad og lyttede til u-landsstyrelsens beretninger, var det, så vidt jeg ved, ganske populært i de gamle partier. Nu tør man ikke direkte slå det ihjel; i stedet for laver man så et permanent folketingsudvalg om u-landsbistanden, og så regner man måske med, at rådet i praksis på den måde bliver kvalt.

Oprettelsen af folketingsudvalget vil give endnu mere hemmelighedskræmmeri omkring u-landssamarbejdet, end vi har nu. VKR og socialdemokratiet og SF, der, som betænkningen viser, stort set er enige om u-landsbistanden, kan i folketingsudvalget uforstyrret sidde og ordne sagerne, mens den egentlige u-landsopposition, som i høj grad er udenomsparlamentarisk, i endnu højere grad end i dag vil være sat ud af spillet, få mindre information osv. VS vil stemme imod nedsættelsen af dette folketingsudvalg.

Ændringen af formålsparagraffen under ændringsforslag nr. 1 viser også, hvordan man blæser på u-landsrådet. Det vedtog sidste år en resolution om, at økonomisk uafhængighed for u-landene burde indgå i målsætningsparagraffen, og ministeren fremsatte faktisk også lovforslag på det grundlag. Nu fremsætter så et enigt udvalg pludselig forslag om, at den økonomiske uafhængighed skal ud af målsætningsparagraffen.